

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 80 0 П 013922 12 Рев
Бања Лука, 6.3.2013. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Стаке Гојковић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља И. Ј., С. Ј., Н. Ј. и Д. Ј., сви из Б., РС, које заступа С. М. адвокат из Б.1, ул. ..., ламела Д-11, против тужених С. С. из Т., кога заступа М. Л., адвокат из Б.1, ул. ..., II спрат, локала ... и М. М. из Д. Т., ради утврђивања права власништва и предаје у посјед некретнина и у правној ствари туженог-противтужитеља С. С., против тужитеља-противтужених И. Ј., С. Ј., Н. Ј., Д. Ј. и М. М., ради утврђења права власништва, одлучујући о ревизији туженог-противтужитеља С. С. против пресуде Окружног суда у Бијељини број 80 0 П 013922 11 Гж 2 од 6.2.2012. године, на сједници одржаној 6.3.2013. године донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Захтјев тужитеља да им тужени С. С. накнади трошкове на име састава одговора на ревизију, се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бијељини број 80 0 П 013922 11 П 2 од 7.11.2011. године одбијен је захтјев којим тужитељи траже: да се утврди да су сувласници са по $\frac{1}{4}$ дијела на кч. ..., површине 175 м² на скици вјештака Ц. В. од 9.6.2010. године означеног црвеном бојом, уписана у пл. број ... к.о. Т. Д. по старом премјеру означена као дио кч. ... уписана у зк. ул. број ... к.о. Т. С.; да се тужени М. М. обавезе да трпи да се брише упис његовог сувласничког дијела у зк. ул. ... к.о. Т. С. и да се на том сувласничком дијелу од 23158/300400 упише тужитељица И. Ј.; да се тужени С. С. обавезе да преда тужитељима наведени дио кч. ... и да са овог дијела парцеле уклони дрвену ограду са бетонским парапетом у дужини од 33.50 м; и захтјев за обавезивање тужених да солидарно тужитељима накнаде трошкове поступка. Истом пресудом усвојен је противтужбени захтјев туженог-противтужитеља С. С. (даље: првотужени) да се утврди да је одржајем стекао право власништва на дијелу кч. ..., површине 175 м², уписана у пл. број ... к.о. Д. Т., која је на скици поменутог вјештака означена црвеном бојом и тужитељица-противтужена И. Ј. (даље: првотужитељица) и тужитељи С. Ј., Н. Ј. и Д. Ј. су обавезани да то признају и да трпе да се првотужени упише као посједник дијела парцеле ... к.о. Д. Т. са 175/352 дијела, да му се у поступку успоставе новог з.к. ул. призна право власништва на наведеном дијелу парцеле и да се упише у новом зк. ул. као власник те парцеле са 175/352 дијела и тужитељи су обавезани да првотуженом накнаде трошкове поступка у износу од 9.900,00 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бијељини број 80 0 П 013922 11 Гж2 од 6.2.2012. године жалба тужитеља је усвојена и првостепена пресуда преиначава тако да је утврђено да су тужитељи сувласници дијела к.ч. број ... површине 175 м² ближе означеног на скици поменутог вјештака, са сувласничким дијеловима од по ¼, која је уписана у пл. број ... к.о. Т. Д., којој по старом премјеру одговара дио к.ч. број ..., уписана у зк. ул. број ... к.о. Т. С. и тужени М. М. (даље: друготужени) је обавезан да трпи да се брише његов сувласнички дио у зк. ул. број ... к.о. Т. С. и да се на том сувласничком дијелу од 23158/300400 упише првотужитељица, а првотужени је обавезан да тужитељима преда у посјед наведени дио парцеле и да са истог уклони дрвену ограду са бетонским парапетом у дужини од 33,50 м и оба тужена су обавезна да солидарно тужитељима накнаде трошкове поступка у износу од 16.130,00 КМ. Наведеном пресудом одбијен је противтужбени захтјев првотуженог.

Првотужени ревизијом добија другостепену пресуду због повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права и предлаже да се та пресуда преиначи тако да се жалба тужитеља одбије и првостепена пресуда потврди или да се добијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

Тужитељи у одговору на ревизију туженог оспоравају њене наводе и предлажу да се ревизија одбије као неоснована и да се првотужени обавезе да им накнади трошкове на име састава одговора на ревизију у износу од 1.050,00 КМ.

Ревизија није основана.

Тужитељи у тужби траже да се утврди да су сувласници дијела парцеле к.ч. ... површине 175 м², ближе означеног у изреци нижестепених пресуда са по ¼ дијела; да друготужени трпи да се у зк. ул. ... к.о. Т. С. брише упис његовог сувласничког дијела од 23158/300400 и да се на том дијелу упише првотужитељица; да се првотужени обавезе да тужитељима преда у посјед спорни дио парцеле и да са исте уклони дрвену ограду са бетонским парапетом у дужини од 33,50 м.

Првотужени противтужбеним захтјевом тражи да се утврди да је одржајем стекао право власништва на наведеном дијелу парцеле к.ч. ... површине 175 м²; да се тужитељи обавезу да то признају и да трпе да се он упише као посједник исте са 175/352 дијела, да му у поступку успоставе новог земљишно књижног улошка признају право власништва на том дијелу парцеле са 175/352 дијела.

Првостепени суд је наконведеног поступка утврдио: да су ступањем на снагу новог катастрског операта 1957. године парцеле к.ч. ... и к.ч. ... биле уписане у пл. бр. ... к.о. Д. Т. на име С. С.1 са 1/1 а на основу рјешења о наслеђивању од 14.1.1971. године и да су иза његове смрти те некретнине, уписане у зк. ул. број ... к.о. Д. Т., уручене кћерима оставитеља – В. Ј. (свекрва првотужитељице) и Н. С. удова С. (мајка туженог) са по ½ дијела; да је након извршене диобе по катастру земљишта парцела к.ч. ... уписана у пл. бр. ... к.о. Д. Т. на име П. С. (отац туженог) са 1/1 а к.ч. ... уписана је у пл. бр. ... к.о. Д. Т. на

име Ј. Ј. (свекар првотужитељице а дјед осталих тужитеља) са 1/1 и да између кћери С. С.1 – В. и Н. а ни између њихових насљедника, није вршена диоба сувласничких дијелова по старом премјеру на некретнинама уписаним у зк. ул. ... к.о. Д. Т.; да су рјешењем Општинског суда у Бијељини број О-570/789 од 22.9.1978. године за насљеднике В. супруга Ј. Ј. проглашени синови Ц. Ј., И. Ј.1 и В. Ј.1 (супруг првотужитељице а отац осталих тужитеља) са по 1/3 дијела; да је првотужитељица са супругом боравила у Ф. од 1973. до 1985. године а када је В.1 преминуо 1986. године, са дјецом се преселила код родитеља у Б., РС; да су њихове некретнине користила трећа лица, на основу њиховог одобрења и по основу закупа, међу њима и В.1 брат И. Ј.1; да су рјешењем о насљеђивању Општинског суда у Бијељини број О-115/86 од 23.3.1986. године иза умрлог В. Ј.1 за насљеднике проглашени супруга и дјеца (тужитељи) са по ¼ дијела; да је 28.6.1986. године између првотужитељице (као продавца) и друготуженог (као купца) закључен уговор о купопродаји некретнина овјерен код Основног суда у Бијељини 29.8.1986. године под бројем Ов-3295/86 предметом којег је парцела кч. ... по катастарком операту и да су анексом купопродајног уговора од 15.5.2002. године „извршили исправку грешке“ у погледу означавања зк. ул. у које је уписана та парцела и да је рјешењем Републичке управе за ... ПЈ У. број П-152/02 од 18.7.2002. године одбијен приједлог првотужитељице за провођење анекса уговора у јавне регистре; да је првотуженина парцели ... (која му је припала иза смрти мајке) саградио кућу која се дијелом налази на спорној парцели кч. ..., да је у посједу тог дијела од 1980. године, када је почео правити кућу (која је завршена 1986. године); да су обе парцеле биле ограђене (од пута) дрвеном оградом а када се ограда срушила, да је првотужени нову ограду поставио 2001. године на мјесту гдје се она и раније налазила (да му је то мјесто показала В. Ј. чије некретнине су наслиједили тужитељи); да је након диобе која је проведена у катастру списком промјена број ..., парцела кч. ... припала првотужитељици са 1/1; да је пријавом о промјени од 2.10.2006. године поднесеном од стране првотужитељице извршена диоба кч. ... уписана, на парцелу кч. ... двориште површине 492 м2, кућа и зграда површине 96 м2 и кч. ..., воћњак површине 352 м2 и та диоба је проведена у катастарском операту на име првотужитељице а кч. ... је у зк. ул. ... к.о. Т. С. уписана на име сувласника, међу којима су и тужитељи од 2-4 и друготужени; да је 27.10.2006. године између првотужитељице (као продавца) и С. Ђ. (као купца) закључен уговор о купопродаји некретнина предметом којег је кч. ... и ... уписане у пл. ... к.о. Д. Т. и у зк. ул. ... (раније зк. ул. ...) к.о. Т. С.; и да је првотужитељица поднијела тужбу у овој правној ствари 24.4.2001. године а остали тужитељи су ступили у парницу 22.9.2009. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да тужитељи никада нису били у посједу спорног дијела парцеле и да је исти од 1970. „и неке године“ у посједу држала мајка туженог а касније, од 1980. године – тужени и да је кориштењем дуже од 20 година тужени одржајем стекао право својине на спорном дијелу парцеле. Из ових разлога и примјеном одредби члана 23. став 1. и члана 24., 58. став 2., 3. и 4. Закона о стварним правима одбио је тужбени захтјев тужитеља а усвојио противтужбени захтјев првотуженог, као у изреци првостепене пресуде.

Другостепени суд је прихватајући чињенична утврђења али не и правне закључке првостепеног суда закључио: да је тужени у посједу спорног дијела

предметне парцеле од 2001. године а не од 1980. године како је нашао првостепени суд; да материјални докази: зк. ул. број ... к.о. Т. С. (ранији зк. ул. ... к.о. Д. Т.) у коме су тужитељи од 2-4 и друготужени, грешком умјесто првотужитељице, уписани као сувласници спорног дијела парцеле кч. ..., те пл. број ... к.о. Т. Д., у којем је првотужитељица уписана као посједник наведене парцеле са 1/1 и правоснажно рјешење првостепеног суда од 29.6.2007. године којим је утврђено да је првотужени у посјед спорног дијела парцеле ушао 2001. године када је извршио помјерање ограде у парцелу тужитеља - имају већу доказну снагу од изјава свједока и парничних странака, па како се овдје ради о власничкој тужби а тужитељи су проведеним доказима доказали право власништва спорног дијела парцеле, а друготужени им то право не спори и да је првотужени од 2001. године у његовом посједу без правног основа, примјеном одредбе члана 37. Закона о основним својинско-правним односима („Службени лист СФРЈ“, број 6/80 и 36/90 и „Службени гласник Републике Српске“, број 38/03, даље: ЗОСПО) жалбу тужитеља је усвојио и првостепену пресуду преиначио тако да је захтјев тужитеља усвојио. Будући да је противтужбени захтјев у конексом односу са тужбеним захтјевом, код чињенице да првотужени није у посједу спорног дијела наведене парцеле дуже од 20 година, како је погрешно закључио првостепени суд, да није савјестан посједник јер је увидом у поменуте зк. ул. и пл. могао знати на коме је спорни дио парцеле уписан, да његов посјед није законит јер је 2001. године на противправан начин припојио спорни дио парцеле своје дворишту, тај суд је закључио, да нису испуњени услови из члана 28. ЗОСПО за стицање права својине одржајем, па је противтужбени захтјев првотуженог одбио као неоснован.

Одлука другостепеног суда је правилна и законита.

Право власништва према одредби члана 20. став 1. ЗОСПО стиче се по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем.

Тужитељи, право сувласништва са по ¼ дијела а првотужени, право сувласништва са 175/352 дијела на спорном дијелу парцеле кч. ... уписана у пл. ... к.о. Т. Д., по старом премјеру означена као кч. ... уписана у зк. ул. ... к.о. Т. С., полажу по различитим правним основима – тужитељи по основу рјешења о наслеђивању иза њиховог предника а првотужени, по основу одржаја.

Рјешењем о наслеђивању Општинског суда у Бијељини број О-115/86 од 13.3.1986. године за насљедника умрлог В. Ј.1 проглашени су првотужитељица (супруга) и остали тужитељи (дјеца оставитеља) са по ¼ дијела на заоставштини оставитеља која се састоји, између осталог, и од спорне парцеле кч. ... (по старом премјеру кч. ...). Предмет наслеђивања могу бити права и ствари које је оставилац у тренутку смрти посједовао као своје власништво (члан 2. у вези са чланом 6. Закона о наслеђивању „Службени лист СР БиХ“, број 7/80 и 15/80). Ову парцелу је мајка пок. В. Ј.1 наслиједила иза оца С. С.1 рјешењем о наслеђивању истога суда број О-475/67 од 14.1.1971. године а мајка туженог Н. С. удова С. је наслиједила парцелу кч. ... . Након физичке диобе која је извршена исте године 1971. године, спорна парцела кч. ... је уписана као посјед Ј. Ј. (супруг В. Ј.), а парцела кч. ... је након диобе уписана као посјед оца првотуженог, тако да је предметна парцела кч. ... у смислу поменутих законских одредби подобна да буде предмет наслеђивања иза смрти предника тужитеља пок. В. Ј.1. Пријавом о

промјени земљишта од 2.10.2006. године поднесеном од стране првотужитељице извршена је диоба ове парцеле (по катастарском стању) на кч. ... површине 588 м² и кч. ... површине 352 м², који се састоји од дијела парцеле коју је првотужени заузео приликом изградње куће у површини од 177 м² означеном на скици вјештака Ц. В. од 9.6.2010. године наранџастом бојом, који тужитељица не тражи у овој парници и дијела парцеле површине 175 м² означеног на истој скици вјештака црвеном бојом, који је предмет овог спора.

С обзиром на садржај уговора о купопродаји закљученог између првотужитељице и друготуженог од 29.8.1986. године којим је друготужени купио кч 2060 површине 6060 м² а да је у уговору погрешно наведено да су предмет уговора некретнине уписане у зк. ул. ..., ... (у којем је тада била уписана спорна парцела кч. ...) и ... к.о. Д. Т., умјесто да је наведено да је предмет уговора парцела уписана у зк. ул. број ... к.о. С. Т., првотужитељица и друготужени су то покушали исправити анексом уговора овјереног код Основног суда у Бијељини 15.5.2002. године под бројем ОВ-П-2402/02, што није исправљено јер је рјешењем Републичке управе за ... ПЈ У. број П-152/02 од 18.7.2002. године, одбијен приједлог првотужитељице за провођење анекса уговора у јавне регистре.

Некретнине се преносе на купца у оном стању и обиму, какво му је продавац показао у моменту увођења у посјед. Увођењем у посјед друготуженог који изричито тврди да је купио само кч. ... површине 6.060 м² (нови премјер) и да је та парцела од тада у његовом посједу те да од тужитеља није купио друге, па ни некретнине које су предмет овога спора, закључењем предметног уговора друготужени је стекао правни основ за стицање права својине на парцели која је предмет тог уговора – на кч. ... а не и на спорном дијелу парцеле кч. ... површине 175 м², па је правилна побијана пресуда у дијелу одлуке којим је друготужени обавезан да трпи брисање уписа његовог сувласничког дијела у зк. ул. број ... к.о. Т. С. и да се на том сувласничком дијелу од 23158/300400, упише првотужитељица.

Будући да првотужени, супротно наводима ревизије, није законити посједник спорног дијела парцеле, јер за то нема правни основ и да је у посједу истог од 2001. године, како је и сам потврдио у свом исказу наводећи да, када је чуо да је првотужитељица продала своју парцелу трећим лицима и да они сматрају да је све њихово, тј. и спорни дио парцеле, да је 2001. године помјерио ограду која је „ишла“ поред његове куће, на мјесто гдје се она сада налази тј. у правцу парцеле тужитељице, а да проведеним доказима није доказао тврдњу да се ограда на том мјесту и раније налазила, не могу се прихватити основаним наводи ревидента да другостепени суд није правилно примијенио одредбе члана 28. ЗОСПО и да он „држи спорни дио парцеле у непрекидном посједу дуже од 20 година“ јер ови наводи, не произлазе из проведених доказа. Без посједа таквог квалитета, нема основа за стицање права својине по том основу (члан 28. у вези са чланом 72. ЗОСПО).

Околност да тужитељи нису били у непосредном посједу до 22.9.1985. године када се првотужитељица са супругом вратила са рада из Ф. него у посредном посједу, дајући своје некретнине на кориштење другим лицима, међу њима и дјеверу првотужитељице И. Ј.1, која лица су земљиште тужитеља користила по њиховом одобрењу а не „као своје“, не може се тумачити савјесним

посједом првотуженог који је знао да спорни дио парцеле коју је користио, није његов, па се наводи ревизије у овом правцу указују неоснованим.

Тужитељима, као универзалним сукцесорима пок. В. Ј.1 право сувласништва на спорном дијелу предметне парцеле, ближе означеном у изреци нижестепених пресуда, припада на основу рјешења о наслеђивњу, а тужитељи од 2 до 4 су у зк. ул. ... к.о. Т. С. и уписани као сувласници тог дијела парцеле. Како првотужени наведени дио парцеле држи без правног основа, тужитељима припада право на посјед тог дијела парцеле, како је правилно закључио и другостепени суд.

Другостепени суд је оцијенио проведене доказе на начин прописан одредбом члана 8. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 до 49/09, даље: ЗПП) међу њима и исказе свједока И. Ј.1 и М. С. и дао је разлоге о одлучним чињеницама које су од значаја за одлуку у овом спору, које као правилне прихвата и овај суд. Зато, наводи ревизије да је тај суд починио повреду одредаба парничног поступка из члана 8. и 191. став 4. ЗПП, нису основани.

Не могу се прихватити основаним тврдње ревидента да је спорно земљиште још 1981. године припало његовој мајци у диоби са њеном сестром В., да је он у посједу истог од 1980. године и да га је користио као приступни пут у економско двориште те да је након диобе извршене између њих „постигнут другачији договор у односу на онај који је уписан у катастарској евиденцији према којем је путно земљиште припало мајци туженог“, јер ове тврдње не произлазе из проведених доказа, прије свега су у супротности са наводима из исказа првотуженог саслушаног у својству парничне странке.

С обзиром на наведено, без значаја је за правилност побијане пресуде позивање ревидента на исказе саслушаних свједока и на тврдњу да му је приликом помјерања ограда 2001. године мјесто гдје се ограда, наводно раније налазила, показала В. Ј. и да му она није оспоравала „вишегодишње посједовање спорног дијела парцеле“. Ово из разлога што је уговором о поклону од 22.9.1978. године овјерен 25.9.1978. године код Општинског суда у Бијељини под бројем Ов-2440/78 она некретнине уписане у зк. ул. број ... к.о. Д. Т. поклонила својој дјечи, међу њима и сину В. Ј.1 (предник тужитеља) а диобом извршеном између њих, спорна парцела је припала преднику тужитеља. Стога, ако би се и прихватила наведена тврдња ревидента (која не произлази из утврђених чињеница), В. Ј. у вријеме помјерања ограда није имала никакава овлаштења у погледу тог дијела парцеле.

Не могу се прихватити основаним наводи ревизије да је „другостепени суд, супротно одредби процесног правила о терету доказивања пренио терет доказивања са тужитеља на првотуженог“. У смислу одредби чланова 7. став 1., 102. став и 123. став 1. ЗПП, свака странка је дужна да докаже чињенице на којима темељи своје захтјеве, па како првотужени тврди да је законити посједник спорног дијела парцеле кроз вријеме дуже од 20 година, ту своју тврдњу је морао доказати, што он није учинио и зато сноси санкцију недоказаности чињенице одлучне за исход овога спора (члан 126. ЗПП).

У ревизији се, осим уопштеног оспоравања одлуке о трошковима поступка, не наводе конкретни разлози из којих се та одлука побија, па се има узети да је одлука у том дијелу, правилна.

Остали наводи ревизије нису од утицаја на правилност и законитост побијане пресуде.

Захтјев тужитеља да им првотужени накнади трошкове на име састава одговора на ревизију у износу од од 1.050,00 КМ, није основан јер предузимање ове правне радње није нужно за вођење ове парнице (члан 387. став 1. ЗПП).

Према изложеном, побијана пресуда нема недостатака на које се указује у ревизији првотуженог као ни оних на које овај суд, у смислу одредби члана 241. ЗПП, пази по службеној дужности. Зато је ревизија првотуженог одбијена као неоснована примјеном одредби члана 248. истог закона.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић